

TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Nr. 14. ANUL XV.

Sabiiu, in 16/28 Februaru 1867.

Telegrafulu ese de done ori pe septemana: joia si Dumineca. — Prenumeratiunea se face in Sabiiu la espeditura foiei pe afara la c. r. poste, cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate catre espeditura. Pretulu prenumeratiunei pentru Sabiiu este pe anu 7. fl. v. a. ur' pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

tru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri straine pe anu 12 pe 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se platescu pentru inteia ora cu 7. cr. sirula, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Progresu jurnalisticu alu „Concordiei.”

„Concordia in nr. 12 din 9 Fauru a. c. estra-ge, precum ea insasi dice, dintr'o scrisore privata din Transilvania, si ajungendu la Sabiiu, dice: ca dela Sabiiu i se serie, „ca istoria furtului de val. austr. 3000 fl., despre cari foile publice vorbisera pre la finea lui Decembre, scârbindu pre forte multi a datu ocaziune la feliuri de incriminari, drepte, seu nedrepte, nu se scie, pâna ce nu se va incheia cercetarea. Acei bani fusera destinati pentru ca in urmatoarea di sa se plateasca din ei mai multe stipendii, din care cauza se dice, ca s'au pastratu de indemana in cancelaria parterre, eara nu susu in lad'a wertheimiana cumperata din averea clerului. Sér'a Secretariulu L. a datu chei'a casei la Sierbitoriulu Simonu, in dimineti'a urmatoare chili'a se afla deschisa, laditi'a mesei sparta, banii furati. Pe sierbitoriu nu va nime sa presuna, pentru ca acel'a, precum se dice, are bani multi, încatu traiesce ca unu domnu, tinendu si pre unu frate si pre o sora langa sine. Cei mai multi in sa pretindu, ca fiscalulu clerului grecor-esarilenu sa nu se lenevesca, a-si redica cuventulu, si a cerceta stensu in treb'a acest'a, pentru ca nu cum-va clerulu sa remana de paguba. Pâna atunci in sa aru fi bine, ca vorbele impati-mite sa si mai incetodie, iera escesu spurcalu ca celu intemplatu a dou'a di dopa furtu sa fia pe-depsitu in modu esemplariu.”

„Celu, care impartasiesce aceste si mai multe, atinge unele si despre prôt'a purtare a unoru tineri dela facultate, prin care acei'a si-aru periclita lotu venitoriulu, ci noi asteptându indreptarea le retacemu.”

Din acestu citatu veri si cine pote veda progresulu celu giganticu, care „Concordia” ca diariu politicu si literariu i-lu face totu mai multu din di in di ce merge.

Dar sa vedemu, in ce sta progresulu diuaristicu alu Concordiei? Noi astfelu deslegamu intrebarea: ca pâna candu alte diuarie politice primescu sciri despre furturi, acele le impartasiescu in rubrica de „Intemplari de di” seu fia si „din sala tribunaliului”, iar diuarie literarie nu primescu in colonele sale asemenea escesuri criminale; Concordia in sa ca diariu politicu si literariu pune furtulu comisu in cancelaria arhiepiscopiei nostre, intr'unu articulu de frunte, numai decatu dopa rescriptulu regescu catre diet'a Ungariei. Alte diuarie politice, aducendu la cunoscinti'a publicului atari intemplari, descriu fidelu impregiurările, cari se referu la acelea, asiâ dopa cum ele in fapta s'au intemplat, si deca au voia a se estinde si la referintiele faptei către persone, apoi astepta rezultatulu justitiei, si-si baséza scirile loru mai departe pe date judecator-esci. Numitulu nostru diariu inse, povetuitu pote de concordia lui politica—literaria nunumai ca descria infidelu fap't'a furtului si impregiurările ce au premersu aceluia, schimonosindu si sum'a banilor furati, ci elu, de-si vrea se astepte rezultatulu dela „incheierea cercelarei”, totusi nu se pote retine, a nu se lasa intr'o discussiune a causelor de prepusu seu nepreposu asup'a persónelor, ba vrea a areta publicului si aceea, ca din ce bani este cumperata „lad'a wertheimiana de susu.”

Nu sunt drepte cele aretate de Concordia, caci secretariulu L. au lasatu chei'a cancelariei la loculu pâna atunci toldeun'a obicinuitu, fara sa o fia predatu sierbitoriulu Simonu spre pastrare, ce niei candu n'au facutu; si aceea asertiune, ca pre sierbitoriu nu va nime sa-lu prepuna, este malitiôsa, pentruca toti sierbitorii curtei metropolitane fara deosebire s'au luat la intrebare si raspundere inaintea judecatoriei, dopa cum ceru legile, custatôre. Mai incolo sum'a sarata nue 3000 f. ci 2200 f. v. a.

se manifestéza apoi mai alesu intr'aceea, candu dice: „ca pre servitoriu pentru aceea nu-lu vrea nimenia sa-lu presupuna, ca are bani multi, traiesce ca unu domnu si tine langa sine pre unu frate si pe o sora.”

Progresulu Concordiei in acesta privintia, marturisimu, ca nu suntemu in stare a-lu analiza, caci trece preste mintea nostra atât'a in sa totusi pricepemu, ca diariile altoru natiuni nu se lasa inlauntrulu casei nimeniui, cu atât'a mai putinu in cele ale unui Archiepiscopu.

Pre catu nu putemu privi atari asertiuni de cuviincioase in colonele unui diariu politicu-literariu, si de demne, de a ne mai strica tempulu cu reflexiuni in contr'a loru, pre atatu le dechiaramu pe acelea de nisce date culesse de pe ulitia si de nisce scornituri malitiôse.

Totu atatu de necuviintia dovedesce si nemotivatulu asertu din amintitulu articulu alu Concordiei, care suna, despre „prôt'a purtare a unoru tineri dela facultatea” de aici. De ore-co in sa acestu objectu nu se tine de materi'a nostra, ne indestulimu cu cele dise.

Nu se pote trece in sa cu vederea provocarea diuariulu Concordiei adresata către fiscalulu clerului gr. orientalu „ca adeca elu sa nu se lenevesca a-si radica cuventulu si a cerceta stensu in treb'a acest'a, pentruca nu cum-va clerulu sa remana in paguba.”

Se nu se téma Concordia si resp. corespunditele ei dela Sabiiu, caci pre fiscalu cu multu mai multu lu dore de averea clerului; de alta parte elu si scie datorintiele sele, si n'are nici o lipsa de admonitiunea Concordiei, pe care cu tota seriozitatea i o respinge. Apoi fiscalulu cu multu mai bine si cunosce legile, ce-lu oblega, precum si legile criminali, decatu ca se fia in stare, a radica prepusuri si invinuiuri asup'a persónelor, pe tomeiulu unoru flécuri, ca celea descrie in Concordia.

„Dintre acei multi” cari, dopa Concordia, pretindu cele dise dela fiscalulu clerului, marturisimu, ca de-si suntemu in Sabiiu si forte desu intre ômeni nu cunoscemu pe nici unulu, caci acum in Concordia audimu antâia-si data o asemenea voce. Dreptu aceea si iea voia a provoca subscribulu pe acelu on. corespundinte din Sabiiu, ca sa fia mai moderatu, sa nu mai imprastia, chiaru si in numele altor'a, neadeveruri, cu tendintie malitiôse, caci atunci vomu fi siliti a-lu cere pe densulu la respondere; iar diuariulu Concordiei, deca si tine de progresulu lui politicu-literariu, candu serie in sensulu si form'a prementianatului seu articulu, apoi i dicemu norocu bunu!

La pasagiulu celu din urm'a articulului prementianatu alu Concordiei, care suna:

„Atât'a in sa se observa, ca preotimea gr. res. inca totu mai tine la afurisani'a din Dec. 1854 si se feresce de ea ca de unu objectu ciumatu, ear alti o citescu pre sub ascunsu.”

vomu veni in nr. viitoriu.

Sabiiu 14 Fauru.

Dr. B o r c i a, fisc.

Din Pest'a.

In nrii 12 si 13 amu aretatu pre scurtu cetitoriloru nostri evenemintele cele momenitôse ce s'a petrecutu parte in capital'a imperiului si resiedinti'a imperatésca parte in capital'a Ungariei, in Pest'a.

Si cu aceea ocaziune nu ni-a scapatu din vedere a aminti, ca capital'a Ungariei au fostu plina de entusiasmu de intorsetur'a cea noua a lucrurilor. Acumu, avendu sciri mai detaiate dinaintea nostra nu intardiamu ale comunică cu publicu nostru.

Scirea denumirei ministrului presiedinte si so-sirea rescriptului pr. in. la adres'a dietei din 17

Ianuariu a. c. au fostu de ajunsu ca sa pregatésca pre publiculu pestanu, ca la siedinti'a dietei din 18 Fauru sa ia parte in numaru catu se pote mai mare. Nu numai salele dietei ci si stradele către localulu dietalu erau indesuite de o multime de ômeni încatu membrii dietali numai cu mare necasu se puteau strecura in dieta. Puntu la 11 ore se deschide siedinti'a; presiedintele dessigileza Rescriptulu si lu preda notariulu V. Tóth spre cetire. Unde fu vorb'a despre denumirea ministrului presiedinte entusiasmulu paré a nu avé margini.

Dopa cetire presiedintele se radica de pre sca-unulu seu presidiale si propune tramiterea unei deputatiuni spre a multiamu M. S. si a esprime omagiulu dietei. Tota cas'a se radica si cu entusiasmu aplauda propunerea presiedinteli.

Contele Juliu Andrassy curendu dopa acest'a ia cuventulu si espune in audiulu tuturor, ca demnitatea de presiedinte ministeriale se cuvenea lui Deák, dara fiinduca M. S. a fostu asiâ de gratiosu de a consideră motivele „celui mai meritatu intre cei meritati” asiâ densulu, Andrassy, si-a tinutu de o detoria patriotica a ascultă vocea majestatica si a primi asup'a-si iusarcinarea presidentiala in ministeriu, cu carea e impreunata totu odata si formarea cabinetului.

Candu pronuntia Andrassy cuventulu „Deák”, cas'a tota se radica, iera entusiasmulu se latiesce si asup'a galerieloru; vivatele paré a nu mai incetă.

Unu incidentu neplacutu pentru majoritatea absoluta a casei deputatiloru fu motiunea lui Colomanu Tisza, carele dorea, ca in conclusiuni pentru omagiula multiamita către M. Sca sa se mai adauge si dorintia dietei: ca diet'a atunci sa ia la desbatere afacerile comune, candu acelea se voru aduce de ministri, ca proiectu alu regimului. La care Deák reflectéza, ca dopa ce ministeriulu se denumesc, se intelege de sine, ca aceiasi voru aduce in dieta proiectele regimului.

Dopa o suspensiune de o jumetate de ora se primescu ca membrii a mentionatei deputatiuni urmatorii:

Conte Almásy, L. Bezzerdy, Mauritiu Conrad, conte L. Csáky, P. Daniel, Em. Gozsdu, St. Huszár, G. Ivacicoviciu, Em. Ivánka, Ios. Iusth, conte P. Kálnoky, Lad. Kovách, Br. Béla Orczy, Br. Herm. Podmaniczky, Ios. Prukberger, Lud. Salomon, conte Iul. Szapáry, Em. Stefanides, Bern. Sztányi, Lud. Tisza, W. Tóth, Em. Trauschenfels, Paulu Tráfunacz, Nic. Ujfalussy, bar. Lud. Vay, conte Viet. Zichy si Ed. Zsedényi.

In casa magnatiloru au fostu primirea Rescriptului cu acelasi entusiasmu, ca si in cea a deputatiloru. Asemenea se decise si aci tramiterea unei deputatiuni la M. S. cu acelasi scopu precum si cas'a deputatiloru. Membrii deputatiunei se alesera de aci urmatorii:

Archiepiscopulu Br. Bela Bartakovics (vorbitoriu), Camerariulu supr. conte I. Cziraky (condicatoriu), patriarchulu serbescu Masirevici, conte L. Nádasdy, bar. Simon Kavay, bar. Nic. Vay, Lad. Szögenyi-Marits, conte Nic. Banffy, conte Ioann Rhédey, conte Géza Festetics, conte Lad. Battyanyi, bar. Lad. Haller, bar. And. Orczy, conte Lad. Hunyady, bar. Felix Gerliczy, cont. Zichy.

Cei ce fusera martori la 1848 la asemenea evenimente afla o deosebire intre entusiasmulu de atunci si celu de acum si diu, ca de-si celu de acum e mare totusi nu e freneticu ca celu de atunci. Se insemnamu unele momente din cestu de acum.

Sér'a dopa intemplantia celoru enarate erau ambele cetati Pest'a si Bud'a inflamurate si iluminate. Ambele paréau o mare de flacări. A dou'a di se vediu in sa in Pest'a unu conductu impunatori care pleca dela cas'a municipala cu unu stégu gi-

gantic în frunte către clubul de acian. Îndată după stăguri urmă în fruntea unei mulțimi de vreo 10 mii de oameni Episcopul Lévy cu alți trei demnitari municipali lărgă sine. Episcopul rosti un euvntu de oratiune lui Deák, cărui i se dedă onorea cu conductul.

Elu dise între altele :

„În templu celu fatalu, cându multi dormeau Tu veghiai, Tu sperai, cându multi perduseră curagiu. Spiritulu Teu celu înaltu, sfund'a Ta întieplecune lumină că o colona de focu în întunereculu perioadei trecute și ne arătă nouă calea, precă noi trebuia să mergem, pentru că sa se pōta întâi tronulu regescu și natiunea sa se pōta restitui în dreptulu ei constitutionalu. Noi Te-amu priceputu cându vorbeai și Te pricepeamu cându tăceai; căci tăcerea Ta eră rezultatulu întieplecunei Tale, toem'a că și riulu de aur alu grainulu Teu. Din vistieria nescăveră a cunoscintelor Tale ne-ai dată lumin'a cunoscintei referintelor nōtre de dreptulu de stat. Caldur'a cea datătoare de viētia a animei Tale celei nobile, carea batea asiă de tare pentru dreptu, lege și dreptate au încuragiatu la stăruință pre cei debelati; mintea Ta au moderatu pre cei nerebdati. Anim'a Ta nobila și ne egoistica, caracterulu Teu celu nepatatu destep-tă și nutri în susu și în josu increderea, obli calea către apropiare, către dorit'a complanare pacica. Activitatea Ta cea conscientioasă fu din darulu lui Ddieu coronat cu rezultat — sperāmu spre binele patriei nōstre și a monarhiei întregi! — Mai adause euvntatoriulu, ca numai prin activitate cu stăruință se potu ajunge rezultatele complanării.

Deák respunse fōrte mīscatu : „Florile pomulu nostru ce acum începea înverdi trebuie grigite cu mare cruțare; sa nu scuturāmu pomulu prē curen-du, că nu cum-va se cada vre-o pōma n e m a t o r a". Această asemanare fu dezvoltatā mai departe. La finitu eljenuri sgomotose. —

În 21 eata ca între flămurile festive se afla și de cele de gele. Acestea pentru mōrtea Archiducelui **Stefanu**, celui din urma palatinu alu Ungari. Mai multe foi au aparut în gele și au adus cāte unu necrologu panegiricu repausatulu Archiduce. —

Ministrii suntu de jă denumiti. Ei suntu : conte **Juliu Andrassy** presedinte alu ministeriului și ministru alu apărării patriei (**Honvédelem**), conte **Georgiu Festetics** lângă persōn'a Regelui, bar. **Bela Wenckheim** de interne, **Melchioru Lonyai** de finantie, bar. **Iosifu Eötvös** de culte, **Baltasaru Horvath** de justitia, conte **Emericu Mikó** comunicatiune și economie; **Stefanu Grove** comēciu. —

Scōlele elementare în Nord-Americ'a

II.

Se va miră ori ce europēnu ca ce felu de in-

vetiatori au Americanii, cum i punu și cum i salariseza.

Mai antăiu trebuie sa amintim ca în cele mai multe scōle elementare de invetiatori suntu puse fete. În prov. **Masachusetts** au fostu în an. 1861 cā la 4000 de fete invetiatorese și numai 1500 invetiatori; în prov. **Newyoreculu** 7583 invetiatori și 1815 invetiatorese; în or. **Filadelfia** 82 invetiatori și 1112 invetiatorese; în **Newyorecu** și chiaru la scōlele mari vine proporțiunea invetiatoreseleor la invetiatori ca 7 la 1. Cându intra omulu în scōla, i vine minune, cându vede, cum invetiatorese'a, o fēta tinera, tine cea mai buna ordine cu o gramadă de invetiacei, baieti și baiete, între cari suntu unii tineri sēu fete mai de ani invetiatoresei. În Americ'a e unu lucru de tōte dilele, a fi fetele profesori la academii, în cari multi ōmeni cu barbe cercețea lectiunile, asculta și invētia dela densele.

Sistem'a acēst'a e fōrte folositoru. Un'a căci e fōrte efina, căci plat'a invetiatoresei face abiă a treia parte, din ceea-ce se da unui invetiatoru, prin urmare totu cu atāt'a plata se castiga o putere de trei ori mai mare pentru invetiamentu, și acēst'a e pentru Americ'a ca multimea aceea mare de scōle de mare însemnetate. Al't'a, ca s'a constatat cu ea o femeia de o asemenea calificatiunea cu unu barbatu, posedu în mai mare mesura darulu de a instrui baieti și a le impartasi aceea ce scie dens'a, decâtu barbatii; ea e chiaru dela natura facută pentru instructorēsa și pentru a fi crescatōre de copii, are mai multa aplecare către copii și i iubescē mai tare decâtu barbatulu, se servescē mai multu de blandetie și de iubire, și e cu multu mai islētia în aflarea mijlocelor la invetiarea copiilor și la tinerea în ordine sēu în stapanire a copiilor, decâtu barbatulu, care scie numai sa demande, sa amenintie, sa injure și se bata. De aceea si elevii mai bine o asculta fiindu c'o iubescu mai multu. Si scōla nu e unu locu, unde numai sa se injure și pedepsească și de care copii sa se sfieșcă și se tremure, ci ea sa se infatisiedie mui multu cā o casa parintēscă, în care domnescē spiritulu păcii și în care sor'a cea mai mare invētia și instrueza pe sororile și fratii cei mai mici.

Invetiatorele acestea suntu tōte fete de cāte 18—23 de ani. Se facu și siedu invetiatorese cāte 5 ani, după aceea se marita și devinu cele mai bune econōme și mame de familie. Îndatinate la ordine și autoritate, cultur'a cea dezvoltatā, ce si-a castigatō în templu de invetiatorese, chiaritatea în idei și euețări și usiurintia în expresiunea lor, le face de devinu cele mai bune și adeverate mame. Instruindu și crescendū copiii streini, invētia a-si creșce pe ai lor și mai bine. De aci se pōte esplică lesne influința cea mare ce au femeile în viētia poporului american; un le se afla astfel de mame acolo trebuie sa pēra nesciintia cu totul. Pentru aceea si stau femeile în Americ'a în mare vadia și slima. Acēst'a le face de creșce în ele increderea în sine, și cu tōte ca în genere femeia e mai bine

cultivată decâtu barbatulu, care în Americ'a încă de micu trebuie sa umble după castigu și sa-si capete bani, ea totu într'un'a stăruiesce și sa sileșce a se cultivă din ce în ce mai multu, și apoi devine după cum amu disu și mai invetiata decâtu barbatulu. La noi atāt'u ne predominēza prejudiciulu, încāt'u o scōla care aru stā sub directiunea unei famei sēu fete n'aru avea nici o vadia, nici o valōre. Noi atāt'a de multu amu încureatu cultivarea fetelor, încāt'u nici nu putem presupune asiă ce-va și dela ale nōstre, nu le invetiāmu mai nimic'a, apoi nici ca platescu ce-va, sēu deca le invetiāmu le invetiāmu cāte comedii și jucării. A începutu însă acadē din prejudetiele aceste și la noi. Încercările făcute în asta privintia în Germani'a și în Angli'a, în Itali'a și chiaru și în Russi'a, au avut rezultatul indelutitoriu, și s'au constatat ca copiii sub conducerea lor naintēza cu multu mai tare.

Si mai cu mirare se va parē cum asiēdia Americanii pe invetiatorii și invetiatoresele lor. În orasie le punu numai pe unu anu, și în sate numai pe o jumetate de anu. Se întielege ca invetiatorii harnici se tīn și pe mai multu tempu, însă nu pe alta tocmēla ci numai pe tocmēla din anu în anu sēu din jumetate în jumetate de anu. De aceea și suntu dese schimbările de invetiatori; însă acēst'a ore pe lângă reu și părțile ci bune. De aci vine aceea rivalitate între invetiatori sa invetie care de care mai bine și mai curendu pe elevi a ceti și a scrie și a face în tōte sporu mare. Invetiatorii (barbatii) servescu fōrte scurtu tempu, și apoi se lasa; nu considerēdia a fi invetiatoria de o chiamare penru întreg'a viētia, nu o tīnă acēst'a nici de lucru sēu ocupatiune barbatēscă, precum e în Europ'a, de aceea și fuge curendu în viētia practica mai activa și mai potrivita barbatulu. E raritate cându cineva remāne mai multu tempu cā invetiatoru la scōla elementaria, doi trei ani și fine. De aci se esplica numerulu acelu însemnatu de barbati și femei cari se afla în Americ'a, și a lucratu multu puțin pentru laminarea poporului lor. Cētindū biografielo celor mai destinsi barbati ai poporului americanu vei afi ca cei mai multi au fostu invetiatori. În cele mai alese societăti dai preste o multime de dame, cari au fostu invetiatore, și numai decâtu le vei cunōșce pre curatienii vorbirei și pre chiaritatea ideilor ce le caracteriseza.

Multi dintre noi voru tinea ca daun'a ce vine din schimbarea invetiaturilor e ireparabila, însă trebuie sa scim, ca acēst'a se desdaunēza din destul prin concurgerea invetiaturilor totu mai bani și mai alesi și mai vioi. Pedinteria și rutin'a cea sēca a invetiaturilor betrani, la acēst'i nu se pōte incubă; e cu neputintia. Adevēru e ca tineretia invetiaturilor juni n'are aceea esperintia matura caracteristica celor betrani; însă s'a arētat ca acēst'u neajunsu se delatura în destul prin vioitiunea și voi'a aceea, ce e caracteristica tineretiei; și preparandiele lor alintescu totu într'acolo, cā sa ese invetiatorii cei tineri cāt'u se pōte mai buni,

FOISIORA.

Impartasiri dintr'unu manuscriptu,
ce tractēza despre Dreptulu Canonu alu Biserice
greco-resaritene ortodoxe ecumenice.

(Urmare.)

§ 23. Continuare.

În deobsco observāmu aci, ca Biseric'a nōstră în privint'a unui Sinodu ecumenicu pune de condițiune caracteristica aceste patru împregiurări. 1) cā sa se conchiame de către Imperati; 2) cā sa se faca despre credintia întrebare, și sa se pna otaru dogmelor; 3) cā tōte dogmele și canōnele asiēdiate sa fia ortodoxe și consunatōre cu sant'a scriptura; și 4) cā acele sa se recunōșca de dreptu și bune de către toti Patriarhii și Archiereii, pentru ca fără invōirea tuturor Patriarhilor Sinodu ecumenicu nici se face, nici se numescē.

Pe bazea acestor note caracteristice observate de către întreg'a Ierarchia creștinēscă în privint'a Sinodelor ecumenice dicēmu: ca biseric'a nōstră cea un'a, santă, sobornicēscă și apostolica numai cele de noi mai susu espuse siēpte Sinōde le primescē de ecumenice, căci numai aceste s'au tīnutu cu observarea tuturor formelor ecumenice, și adēca, căci canōnele lor suntu consunatōre cu san-

t'a Scriptura și de ortodoxe reconoscute de către toti Patriarhii și Archiereii din întreg'a lume creștina de atunci. —

Ce se tīne de presedintia ordinaria la aceste Sinōde ecumenice, afirmāmu după natur'a lucrului, ca Archiereii adunati și alegea siesi de presedinte pe celu mai distinsu Patriarhu cu evlavie și invetiatura, carele apoi, cându Imperatulu în persōnă-i luă parte la vre un'a siediintia sinodala, concedea Imperatulu scaunulu celu de frunte în adunare, însă lucrarea însăși a Sinodulu elu o conducea.

Cāte Sinōde locale are Biseric'a nōstră, și care este d'antăiu:

Biseric'a nōstră are nouē Sinōde locale, la care se mai adaugu trei, dintre care este

Celu d'antăiu din Antiochi'a I. care s'au tīnutu la an. 265 în contr'a lui Pavelu Samosat'a, carele s'au făcutu suspectu, căci se dicea, ca elu împugnēza în dummedieire trei fete. și pe Christosu dice a fi omu obișnuitu. La acestu Sinodu au lutat parte multi Episcopi din Asi'a, și anume Firmilianu alu Cesariei din Capadochia, Gregoriu facatoriulu de minuni și Atēnodoru fratele lui, Helenu Archiepiscopulu Tarsului în Cilici'a, Nicomasi alu Iconiului, Himeneu alu Ierusalimului, și alți multi Episcopi, Presbiteri și Diaconi. Si Dionisiu celu mare eră invitatu la Sinodu, dar din caus'a morbosității sale nu s'au infatisiatu, și îndreptandū o harthia către Sinodu, unde și lui Pavelu Samosat'a i da invetiatura, cā sa se pōte cu cuvinția, curendu au reposatu în Domnulu. — La Sinodulu a-

cest'a nu s'au asiēdiatu nici unu Canonu, căci invinutulu Pavelu s'au descoperitu, ca elu nici cându n'au avut acele invetiaturi eretice, pentru care se invinuesce, ci urmēza dogmelor dela Apostoli; și asiā membrii Sinodulu multumindu lui Dummedieu, căci eresulu cestiionatu nu s'au adevēritu, s'au întorsu la ale lor.

Sinodulu localu II. din Ancir'a.

Sinodulu localu II s'au tīnutu în Ancir'a la an. 314, și după alții la an. 315, la care au fostu de fatia 18 Archierei, și au adus 25 Canōne pentru cei ce pe templu tiranulu Maesiminu, carele au radicatū gōne asupr'a creștinilor, s'au lepedatu de Christosu din fric'a gōnelor și a muncilor, eara în urma s'au întorsu iarasi la Christosu și aomitu se otarēscē în I. Canonu: ca presbiterii, cari au caditū din creștinetate pentru fric'a gōnelor, vrendu sa se întōrca, nu mai potu funcționă cā preoti; în II Canonu: asiēderea și Diaconii nu mai potu servi cā atari; în III Canonu: ca nime nu se opresce dela cuninecatura, carele au făcutu cāte ce-va pre voi'a paganilor, dar credint'a sea creștinēscă o au marturisitū înaintea lor și c. l. — Mai departe s'au adus și unele Canōne disciplinare, asiā aflāmu în X Canonu: cā cāți voru voi a trāi în celibatu și cā celebri a se diaconi, acei'a se potu hirotoni de diaconi; vrendu însă după hirotonia a se însurā, arē a încetā de diaconia; în XI Canonu: ca fetele cele rapite trebuie sa se inapoieze celor ce mai d'antăiu s'au logoditū; în XIII Canonu se opresce Horepiscopilor a hirotoni presbiteri sēu diaconi; în XIV. Canonu: deca vre-unu preotu sēu diaconu în-

mai practici și mai iscusiti. In Americ'a invatiatorii sunt totți oameni de viață, plini de însufletire pentru nămul și patri'a lor, plini de spiritul întreprinderii ori căruia lucru nou și bun. Din acei 10,469 de invatatori din provinci'a Ohai, alți intru în an. 1862 că voluntari în armata 4616 spre apărarea patriei, dintre cari unii au rămas pre câmpul luptei de onore, alții au ajuns până la cel mai înalt grad de demnitate militară, patru din ei s'au făcut generali, și 9 majori. Când veni faim'a ea s'a luat cetatea Siumter din mână inimicului, invatatorii din New-york au rădicat flămuri pre școle, și totă tinerimea într'unu glas cantă imnul popularu, numai decât s'a luat și în școle așvinierea de lucruri trebuincioase pentru reșbelu, multime de invatatori se înscriu la voluntari, multime alergă și da ajutoriu celor bolnavi în spitale, nici unu invatatoriu s'eu elevu n'a crătiat ostenele de a ajută caus'a sântă a patriei, pre carea s'au încumetat prodatorii a o atacă. Intru adevăr e de invidiatu astfelu de stat, care între invatatori număra atâti patrioti invatatori.

Despre lefii invatatoresci în Americ'a, avem să amintim că sunt mai bune că ori și unde. Pre sate au invatatorii câte 5000 franci. În New-york invatatoriul primariu are 7750 franci și cialaltii câte 5000. Pre sate e plat'a invatatorescă 250 și a invatatoresci 115 franci pre luna; în Californi'a în totu loculu 500 franci pre luna. Despre lăfă invatatoriului rezonăz Americanulu astfelu: Nime nu e în stare a respăti invatatoriului ostenele; nici parintii nici societatea nu pot din destulu să-lu remunereze pentru aceea ce face elu lor. Invatatoriulu e singuru acelu amplotat, carele ostenește și chinușe în chiamarea cea mai sântă și nici nu se pôte de aci în avuți nici a ajunge la vreoderegatoria mai înaltă. Numai puternicul simțiu despre însemnatatea și sântien'a oficiului s'eu e—aceea—celu însufletit, și curată bucuria ce servește umanității e aceea ce-lu tine și apoi numai Ddieu singuru o acelu, care-i pôte respăti, după cuviința și în destulu.

În unulu din nrii trecuți am amintit pre scurtu de Cuventulu de tron alu Imper. Napoleonu. Fiindcă cuprinde lucruri de interesu generalu europău la reproducem și noi precum urmăza:

„Domnilor senatori! Domnilor deputati! De la ultim'a sesiune a DVostre se întâmplă evenimente grele în Europ'a. De-si ele surprinsă lumea prin înțimă și prin însemnatatea rezultatelor lor, totuși se pare după prevederea imperatului (Napoleone

trătat'a se îngrețșieze de carne, încatu nici verdetă'a aceea nu o pôte mânca, în care se găsesc carne, acelu să încetăde de la funcțiunea sa; în ca presbiterii nu potu instrăina nimicu din averea episcopiale pe tempulu veduvei scaunului episcopescu; în XVI și XVII. Canonu: că cinci spre-diece ani se oprescu de la cuminecatura cei ce au cădiu în pecatu cu dobitoce; în XVIII Canonu: că deca nou-sfintitul Episcopu nu se primesce de Eparchia, pentru care s'au hirotonit, și aru merge în Eparchia străina, și acolo aru face turburare, acelu să nu aiba cinstea Episcopului, ci numei cinstea presbiterilor și șederea între acesti; în XIX. Canonu: că cei ce au apromis fecioria, și apoi s'au lepădatu de apromisiunea, se potu casatori; în XX. Canonu: că adulterulu s'eu adulter'a se oprescu pre șapte ani de la cuminecatura; în XXI Canonu: femeile adultere, care omoru fetulu lor, diece ani se oprescu de la cuminecatura; în XXII Canonu: că simonietorii, deca nu moru, să se împartășească cu cuminecatur'a numai la sfersitul vieții lor; în XXIII Canonu despre sinucideri fără de voia și în XXIV. Canonu: că cei ce vrăjesc cinci ani se lipsesc de cuminecatura; ear în XXV Canonu Canonu: că acelu, carele s'au logoditu cu o fecioră, dar mai-nainte au stricatu pe sor'a ei, și în urma s'au cununatu cu cea logodita, și elu și cei ce au știutu despre acelu, diece ani să nu se lase la cuminecatura.

(Va urma.)

I.) ca spre nefericire trebuia se se întempe. Imperatulu Napoleone dise de pe St. Elen'a: unulu dintre cele mai mari cugete ale mele a fostu adunarea și concentrarea acelu popore geografice, pre cari revoluțiunile și politic'a le-a despartitu și îmbucatu. Acesta împreunare va urmă mai curându s'au mai tardiu prin puterea faptelor; impulsulu spre acelu este dat și eu nu cred, că după decăderea mea și după perirea sistemului meu în Europ'a aru fi posiblu altu echilibriu mare, de catu uniunea și confederațiunea poporilor mari.

Straformările ce se făcu în Itali'a și Germani'a pregătescu realizarea acelu programu mare de unire a statelor Europei într'o unică confederațiune.

Aspectulu încordărilor ce le făcu națiunile vecine spre a-si adună membrii impresciti de atate sute de ani, nu potu nepaciui o țiera ca a noastră ale careia părți sunt nedespartibile legate un'a de alt'a, formandu unu corpu omogenu nedisolubil.

Noi amu privitu cu nepartialitate lupt'a ce se încinse dincolo de Renu. Făcându cu acestu conflictu țier'a au atestatu cu voce tare dorint'a ei, că se reține de la amestec. Nu numai că am implinitu acelu pofă, dară mi-am dat și totă ostenele ca se urgescu încheierea păcii. Eu nu am înarmatu nici unu ostasiu, nu am pus în mișcare nici unu regimentu și totuși voce Francei a avutu influență destulă că pre învingătoriu să-lu oprescu naintea porților Vienei.

Intervenirea noastră mijloci împacare între puterile beligerante, care împacare, lasandu Prusiei rezultatulu încercării, sustinu integritatea teritoriului Austriei—exceptuandu o provincie—și completa neependența italiiană prin cederea Venetiei.

Acțiunea noastră deci se adevăru că doreșcu dreptate și împacaciune.

Francei nu rădică arm'a, pentru că onorele ei nu era îngătiată și pentru că promisese a rămăna strinsu neutră.

În alta parte a pământului eramu siliti a ni căuta refugiulu la putere, spre a ajutama plânsorjuste, și încercam a se reînfrântu unu imperiu de odineora.

Rezultatele favorabile ce le aveam la începutu fuseră periclitate prin conlucrarea vitrigă a cercustăntielor.

Ide'a ce conduse expedițiunea messicană, era mare. A regeneră unu poporu, a străplanta acolo ideile ordinii și ale progresului a deschide piața mare comerțului nostru, și că urma a expedițiunii noastre se lasă suvenirea de serviciile aduse civilizațiunii, acelu era scopulu meu și alu DVostre.

Dară în din'a în care mi se pară că marimea sacrificielor noastre întrece interesele ce ne chiamă de cea parte a oceanului, am otăritu din din buna voință a rechiama corpu nostru de armată. Regimulu statelor unite au înțelesu, cumca o portare mai putienă pacea aru fi fostu în stare se lungesca ocupațiunea și se amăresca relațiunile, ce căuta se rămăna amicabile spre binele ambelor țieri.

În Oriente se născu nelinișciri, puterile mari însă au asfelu de portare ca se medilocesca o stare, care aru multumi dorintile legitime ale populațiunilor crestine, ar așvini drepturile Sultanului și aru preveni incurcăturele adevărate și periculose.

În Rom'a indeplinirăm cu credință convențiunea din 15 Septembrie. Regimulu sântului Parinte a intratu în stadiu nou; de sine statatoriu, se sustine cu puterea lui proprie, prin venerațiunea ce capulu bisericii catolice o însușă tuturor și prin îngrijirea ce o essercita regimulu italianu cu loialitate la grăntile lui. De cumva inse conjurațiuni demagogice în culezarea lor s'aru încere a amenință puterea lumescă a sânt. scaun, atunci Europ'a, despre acelu nu me indoiescu, nu va lasa se se indeplinească unu evenimentu, ce aru aruncă nepăciure asiă de mare în biserica catolică.

Despre referințele mele cu puterile străine am numai causa du fi împacatu. Relațiunile noastre cu Angli'a din di în di sunt mai înțime prin omogenitatea politicei noastre și prin multimea relațiunilor noastre comerciale. Prusi'a căuta se încungiere totu, ce aru pôte deșcepta sensibilitatea noastră națională, și se invoiescu cu noi în cestiunile principale europene.

Rusi'a, animată fiindu de intențiuni pacice, este inclinată a nu se despărți în Oriente de politic'a

Francei. Astfelu stă treb'a cu imperiulu Austriei, a căruia marime este neevitabilă pentru echilibrulu generalu. Unu tratatu nou de comerțu a medilocitu legături nou între ambele puteri.

În fine, Spani'a și Itali'a sustien cu noi înțelegere sincera. Asiă dară, în referințele de presinte nemica nu este ce ni-ar pôte deșcepta nepăciure, și am firm'a convingere, că pacea nu se va conturbă.

Linisitu în presinte și încredințu în venitoriu am cugetatu că a sositu momentulu ca se ni desvoltămu institutiunile. În fie-care anu mi așvini dorint'a DVostre de acelu; dară adevărulu convins, cumca propășirea se deplinescu numai prin armonia puterilor ată pusă încredere în mine, Ve malțiamescu pentru acelu, ca se decida despre momentulu în care asiă pôte se țien de posibila realizarea dorintielor DVostre. (Va urma.)

Sabiiu 14/26 Februaru. „Herm. Zig. de eri în partea sea oficială aduce unu emis alu comitelui națiunii sasesci cătra autoritățile cercuale a țierei sasesci“ de cuprinsulu următoriu:

Nr. Com. 167 1867.

„Universitatea națiunii sasesci în ședința dela 19 Februaru 1866 au alesu pre basea conclusăi dela 11 Noemvre 1865 la nr. Univ. 711 o comisiune constatătoare din deputatii Michael Hirsch din Sabesiu, Josifu Schuller din Orestia și Alwill Robert Capesius din Cinu-mare și o au însărcinatu cu riguroasă și temeinică examinare constituțională a tuturor computelor generale naționale și dela cass'a celor șapte județii, ce nu se examina dela 1851 încocu și să referesca asupra rezultatului în detaia.“

„Comisiunea asiă dară în decursulu anului trecut s'a supusu acestei probleme și după unele întreruperi provenite din detoriile oficiale în alte părți, cu începutulu anului 1867 au subternutu Universității voluminoșele lor operate respective.“

„Deci prin acelu conchiâm la Sabiiu pentru 18 (optu spre-diece) Martu 1867 conflusulu naționalu, amanatu în ședința din 6 Martu 1866 pre tempu nedeterminatu, pentru că amesuratu constituțiunei să deșbata și resolve părerile și motiunile comisiunii cuprinse în operatele aceste, precum și pentru consultarea și concluderea altor afaceri în legătura cu aceste și a altor întrebări, ce taia în constituțiunea noastră municipală. Receră dară pre

... Incl. ... a luă numai decâtu mesuri de lipsă, că deputatii din ... să șosescu la tempulu seu.

Sabiiu 21 Fauru 1867.

Comitele națiunii sasesci:

Schmidt m/p.“

Brasiovu 4/16 Fauru 1867

Domnule Redactoru! Alegerea Senatorului în loculu reposatului Constantin Ioann, care s'a executatu astadi de cătra centumviratulu de aici e demăna a o descrie, ca pro cătu a fostu ea de interesantă pre atăta e și de instrucțiune pentru români.

De aceea o descriu cam infocatu, însă nici pre jumătate cu foculu de care sunt aprinsi români de aici. Alegerea dar a cursu astfelu: Vom începe istoria ei dela an. 1860 de cându se trage ea, pentru că să ni se pricepa necădiulu. Asiă dară după ce români de aici cari sunt la număr atâtea suflete câte au și sasi, făcuseră atunci unu recursu cătra cancelari'a aulică, în care-si așvinsă gravăminele lor, ca de-si Comitele națiunii sasesci D. de Salmen disese ca are demandatiune dela Imperatulu a luă în considerațiune la organizați'a de atunci drepturile românilor, totuși acelu cuventu fu o satiră, căci din 12 posturi de senatori s'a datu numai unulu că de pomăna pentru reposatulu Const. Ioann, țiera din posturile celorlalti amplotati că la 40 iarasi numai unulu pentru D. St. Russu. Pentru acelu băjocura a fostu datu români protestu la curtea aulică, de unde până astadi n'au urmatu nimicu. Astadi după 6 ani mură pomenitulu nostru Senatore și cu elu și postulu românesc. Înainte de a reposă acelu, s'a întemplat cum s'a fostu descris într'o corespondență din anul trecut, că veni sici de une dile D. Comite alu națiunii sasesci, că să se reintregesca centumviratulu și posturile de Senatore, în loculu acelu pre cari mură. Reintregirea acelu înca s'a executatu cu ignorarea Românilor. Ei făcuseră o cerere cătra D. Comite după care a urmatu cu-

vinte neclăditore și fapte amaritore. Săși că cei circumspecți și prudenți s'au socotit că sa nu mai audia pre români chilalaindu-se că sa între în centumvirat că sa se aleaga pre lângă cei 100 centumviri înca 20 supernumerari (Ausschuss) contra punctelor regulative numai pentru că murindu vreunul din sutasii acestia sa fie gata ale ocupă locul. Românilor apoi sa li se dica uitati-va draguti ca nu e locu gol.

Ei bine, a trecut și acestă credință ca mai ori mai curendu se va fini ingradirea domniei lor. Astăzi se eșecuta și alegerea pomenita. Noi că sa nu fim cu totul totu batjocoriti că creștinii din Turcia unde numai turcii au posturi, cunoscându-ne omenii, ne-auu fostu ingrigiti, și amu fostu făcutu o petițiune către D. Comite, aretându-i cele de mai sus cum și aceea, ca deca s'au daruitu acestu postu că de pomena românilor atunci sa propuie pentru candidati de astăzi 3 români, pentru ca de va pune pre români cu sași de aru fi acestia ori cum, centumvirii fiindu ear sași n'au umanitatea a votă pentru români fia acestia cătu de demni. D. Comite luă într'atât în bagare de sēma acestă cerere, cătu se vede și din „Kr. Zeitung“ de astăzi, ca descoperi centumviratului, ca densulu a judecatu ca alegerea trebuie sa se eșecutiedie după 2 principii, după celu alu servitiului și alu naționalității. Asia propuse de candidati pre DD. Socecu catolicu, Brennerberg sasu și St. Rusu românu, Secretariu și locotitiu alu presiului la dragatori'a cercului, în loculu dlui Bömches, care se afla la Pest'a. După ce deschise adres'a și s'au cetitu acestea, eata și curiositatea, ca unu sutasiu Maager, se scola, și protestēza asupra candidatiei, propunendu, sa se ca la protocolu, ca principiulu naționalității n'are locu după punctele regulative. Advocatul Transchenfels cērcă alu capacita ca nici protocolulu na e la locu, căci propunerea stă în dreptulu Comitelui.

D. Baritiu că centumviru dise: ca după punctele regulative e protocolulu la locu, dar victiundu români cu sași la unu locu și luptandu-se în contr'a doimanului laolalta, aru fi că pentru dragoste, sa se concēda acestu postu românilor. D. Wechter înca sustină protestulu, ear D. Brennerberg accentuă, ca chiaru D. Baritiu recanōsce, ca principiulu naționalității n'are locu la alegere. Asia D. judetiu Fabritius, că presiedinte conchise, ca dlui vede ca toti domii volescu, că propunerea lui Maager sa se ia la protocolu. D. Datcu i observa, ca români nu se potu învoi cu acelu protestu. După această observare urmă votisarea. D. Baritiu dieu votiza cu Maager, ca principiulu naționalității sa nu se ia în considerare. Astfelu fiindu 24 voturi pentru Maager, firesce ca a trebuitu sa se ia la protocolu, că pre victoriu sa nu se mai candideze după principiulu naționalității. Eu nu me pricepu din ce temei a puresu D. Baritiu a consimți cu Maager, candu scimu ca români totu pre principiulu naționalulu calarescu și dieu numai cu acestă vomu dobandi ce-va. Altfelii pentru noi aici deca va vrea Ddieu sa mai trāsēca și sa sustina Regimulu punctele regulative 99 de ani, după umanitatea sasilor în toti acesti ani nu vei vedea unu romānu neci Secretariu necum Senatoru. Destulu ca acestea de până aci au fostu pregatiri pentru candidare și din astfelu de pregatiri, s'aru putē vedea cum s'au capacitat centumvirii de tōte voturile lor pentru senatoru le-au datu D. Brennerberg, care în anul 1863 a parasitu diet'a din Sabiu. D. Socecu au capotatu 22 voturi ale catolicilor. D. Rusu 15 ale romānilor și grecilor. Asia dara astăzi avemu 14 Senatori și nici unu romānu între ei. Domnescu omenii preste noi că turcii preste creștini. Bine a disu cine a disu într'unu jurnal germanu, ca nedreplatea, asuprirea și ne-mulțamirea facu pre romāni sa caute și se gravitiedie în alte părți. Nu este vorb'a noastră ca ne-ama superatu pentru unu postu de Senatoru, ci e pentru principiu, pentru astfelu de disprețu asupra romānilor cari au infrumșeliatu acestu orasiu cu negotiulu lor adeca: au adusu parale din sirman'a Romania unde a schimbatu manufacturile sasilor și le-au datu bani, altfelu le aru fi umblatu și loru că panzarilor din Sighisōra. Deca suntu demonstratiile la ordinea dilei, atunci aru putē și aru fi pututu și negotiatori nostri sa-si aduca nemți mestesiogari de susu pe lângă cari se fia pus și romāni și sa le fi datu bani înainte cum le dau sasilor, care se-si cumpere pielarie, canepa, și alte materii pentru că sa le gātēca marfuri.

Dă, s'aru cuvent, căci pe unii sași pe cari iau

imbogalitu romanii și care suntu adi în centumviratu, i vedu totu acesti romāni votizandu spre desonōrea romānilor. Dōme, Dōmne! Ne damandi sa erlāmu gresielele fratilor nostri, dar aceste nu su gresiele, ele suntu pecate încontr'a Duchului sf., Duchului păcei și alu dragostei, care nu se potu erță. Eata frații nostri cu dreptulu lor Andreanum nu ne lasa a ne folosi egalu de dreptulu naturale daruit de tine. Ei se falescu cu cultur'a, dar ce e cultur'a fără picu de umanitate?

Sciti ca suntu bune și astfelu de beaturi! Se mai simțimu și noi altmintrea.— Suntu periculosi ultraistii, dara nu în tōte societățile suntu de acestia, numai între romāni nu se afla de acestia. Si n'aru strică (? R.)

Desprețulu acelu că alu Turcilor asupra creștinilor, a infocatu pe omenii nostri a se exprimă mai multu că și astfelu. Si cum sa nu se aprinda? Petitiunile lor le arunca sa nu se mai afle, drepturi naționale sa n'aiba, se fia tratati că în evulu alu XVII. Drepturile castigate și sancționate în 1863/4 nebagate în sēma. Siguranț'a averei se lēgana, cauzele procesuale su calcate, furate, perdute, și Ddieu mai scie cum s'au perdutu și actele procesului preste o mja de floreni dedd. Blebea și I. T. Popoviciu de aici. Si precum ni se serie din Clusiu, ca documentele și actele comisiunei guverniale, din 1863/4 în procesulu gr. romānu fōrte interesantu s'au perdutu, a peritu, ori s'au siolamanitu. Si alte cāte și mai cate, care întrecu pe cele din Romania. Apoi ce sa dici la acestea, si ce sa doresci? Trebuie sa-ti esi din pepeni, și trebuie sa dici. tōta lumea austriaca s'au saturatu de atātea schimbări în regimu, dar zeu noi le dorimu. Dorimu sa vie Ungurii, vie Slavii, vie Daco-Romanii, vie chiaru Diavolulu (cine ve crede? R.) ca pōte elu se aiba mai multu umanitate către noi. Trebuie sa ve scriu Dle Redactoru cum simțiescu omenii nostri fatia cu atātea nedreptăți; lor li rusine sa se chilalaēca că babele, și deca e se afle publiculu despre ei, apoi se scia ca i dōre căci li se amaresece societatea constatōre din diferite naționalități. Aflati Dle Redactoru! Ca nu numai din necazu se scriu acestea, ci și pentru că sa afle cei chiamati și sa dea drepturi egale membrilor societății, altfelu amaraciunea nasce raintia, raintia împarechiare, ear acestă mai scie Ddieu ce. Dōr nu ne va uită Ddieu în vēculu vēculu? Nu, fiindca vedemu, ca propasimu, și vedemu ca viitorulu ne suride și nōue. Deci sa ne mai adapāmu și cu amaraciuni de acestea— deca nu ne aude nimenea— ca pōte sa ne crēscă inim'a mai mare.

Unu Patentulu.

Principatele române unite.

D. Generalu Gherghel s'au numitu ministru de resbelu, în loculu dlui Haralambie demisionatu.

— A. S. R. Principele a visitatu spitalele și ospitiile din Bucuresci, însoțitu de d. Al. Ghic'a, deputatu și membru alu Eloriei Spitalelor.

— După legea din 3 ale curente, pentru ajutorulu locuitorilor lipsiti de hrana, s'au instituitu unu comitatu centralu compus din: dd. Senatori, Costache A. Cretulescu, Constantin Brailoiu și Lascaru Bogdanu.

DD. deputati, Lascaru Catargiu, pr. Al. Stirbey, Costica Gradisteanu și T. Mehedințianu.

Cuviosia sea archimandritulu Iosifa Nanescu, generariulu Herescu Nasturelu și d. Antonu Arionu.

Acestu comitetu funcționēza sub presiedinti'a Mariei Sele, și în curendu are a luă tōte dispozițiunile cuvenite pentru ajutorulu celor în lipsa.

Consiliile generale din tōta Romania suntu convocate în sesiuni straordinarie, pentru diu'a de 28 Februaru curentu, că sa se ocupe, prin întielegere cu comitetulu centrale, spre indeplinirea dispuseliunilor legi, pentru venirea în ajutorulu locuitorilor lipsiti de hrana. (Monitorulu.)

Varietăți.

(†) Înaltimea Sea Archiducele Stēfănu, fostu Palatinu alu Ungariei (până în 1848) au repausatu în 19 Fauru la 3 ore după amēdi după mari suferințe de peptu, în loculu de cura Mentone. Curtea imp. este în gele din caus'a aceast'a și adeca 8 dile gele mare și 8 dile gele mica. Totu din caus'a acestei morți în Pest'a între flāmuriile cele de bucuria se vedu și cele de gele. Foile cele mari din Pest'a aducu necrologe frumōse, cari rădica pre Archiducele repausatu preste toti patriotii magiari.

*(Festivități). Din Sighisōra se serie la „Sieb. Bl.“ ca, din causa restitōrei constituției, și a denumirei ministeriului contele Franc. Haller au datu unu prandiu stralucitu în castelulu seu Ferihazu. Sighisōrenii înca au facutu unu conductu de facile, carui au urmatu unu balu fōrte vioiu. — Din Osiorheiu se serie ca cele mai multe case erau în 19 Fauru decorate cu flāmuri tricolōre și sera cetatea iluminatā; — În tîntulu Ciucului și a Treiscaunelor au fostu mai în tōte partile serbatori și entusiasmu.

*(Concursu). Pentru împartirea stipendiilor pe partea studenților lipsiti, preliminate de adunarea generala pe anul acestă în suma de 600 fl. v. a. se eșerie concursu cu aceea însemnare ca recursurile voru fi de a se dă la subsemnat'a direcțiune până la 1 Aprile nou a. c. aretandu fiacare recurinte descrierea sea genetica, starea sērăciei, sporiulu în sciințele semestrului din urma, și împregiurarea ca are ori nu are ajutoriu dela alte institute ajutōre.

Aradu 10 Fauru nou 1867.

Diracțiunea Asosiat. naționalu aradane pentru cultur'a poporulu romānu:

Preside: Mironu Romanu, Dir. secundariu. Notariu: Ioane Goldisiu.

*) Suntu rogate tōte foile romāne, a bnblică concursulu acestă în colōnele lou. „Albin'a“

— „Alföld“ spune ca Romāni aradani aru fi tîntulu o conferinția despre purtarea fatia cu evenimentele cele nōue și majoritatea s'aru fi esprimatu a se tinea strinsu de constituțiune. „Albin'a“ intaresce acestă scire și totu odata adauge: ca tînnere pre lângă consideratiune va fi numai candu aceea va recunōsce naționalitatea romāna.

— După „Pesti Hirnök“ toti comitii supremi căti se aflau de fatia în Pest'a au tîntulu o conferinția și au decisu că în corpore sa depuna oficiile lor în mănile regimulu, pentru că acestă sa pōta fi nepreocupatu la împartirea acestor oficii momentōse.

Nr. 3—3 Concursu.

Pentru întregirea stațiunei vacante de invetiatu în comunitatea gr. res. Botinescu, ce e îngremiată înclitulu comitatu alu Carasiului și protopresbiteratului gr. or. romānu alu Fagetului, se eșerie priu acestă concursu.

Cu acestă stațiune suntu împreunate următoarele emolumente anuale:

- a) în bani gāt'a 63 f. v. a.
- b) în naturale: 10 meti de grāu, 20 meti de cucuruzu, 50 ponti sare, 100 ponti elisa, 12 1/2 ponti lumini, 8 orgii de lemne, 1 lantiu de livada 1 1/2 jugeru de gradina și cuartiru liberu.

Doritorii de a ocupă acestu postu de invetiatu voru avē a înzestră petitiunile lor concursuale, timbrate după cuviinția, cu estrasulu de boțezu cu atestatu despre absolvarea cu sporiu bunu a cursulu pedagogicu în institutulu prepadialu din Aradu, apoi despre servitiu de până acum și portarea lor morale politica și astfelu înzestrate le voru substerne Venerabilulu Consistoriu dreptu maritoriu alu diecesei Caransebesiului până în 1 Martiu a. c. cal. vēcui.

Caransebesiu 19 Ianuariu 1867.

Consistoriulu diecesei Caransebesiului.

Nr. 4—3 Edictu.

Tom'a lui Tom'a Macsimu Talvanu din comun'a Sebesiulu de josu, în Scānulu Sabiului în Ardēlu, care mai de doi ani, cu necredinția, parasindu-si pre legiuit'a sea sotie Maria lui Alexie Bucureneiu, cu trei prunci mici, totu de acolo, au pribegitu în lume, se provōca prin acestă, că în terminu de unu anu de dile, dela datulu de fatia, cu atāt'a mai tare sa se presentēdie înaintea subscrisulu foru matrimoniale, cu cătu, ca la din contra, procesulu matrimonialu asupra-i pornitu, și în absenti'a densulu, la întielesulu SS Canōne ale bisericiei nōstre gr. res. se va decide.

Sabiū 31 Ianuariu st. v. 1867.

Forulu protopop. gr. gr. res. alu Tractulu Sabiului alu II-lea.

Ioann Pannoviciu, Protopopu.